

Životopis – Zdeněk Bárta

Narodil se 22. března 1949 v Praze na Smíchově. Po absolvování Gymnázia Na Zatlanece nastoupil na Univerzitu Karlovu, kde vystudoval teologii. Byl vysvěcen a působil jako farář Československé církve evangelické.

Za své protikomunistické názory byl v roce 1973 přesunut z Prahy do malé obce Chotiněves na Litoměřicku, kde v místním kostele působil dále jako vikář. Jako jeden z prvních (konkrétně 9. 3. 1977) podepsal Chartu 77. V roce 1980 mu byl odebrán státní souhlas k výkonu kněžské funkce. Aktivně spolupracoval s Výborem na obranu nespravedlivě stíhaných (VONS).

V listopadu 1989 stál v čele Občanského fóra v Litoměřicích, byl jedním z organizátorů sametové revoluce na Litoměřicku. Organizoval také první návštěvu Václava Havla v Litoměřicích.

Po prvních svobodných volbách byl v letech 1990-1992 poslancem České národní rady. Poté pokračoval v práci duchovního v Chotiněvsi a v Litoměřicích.

Mezi lety 2000-2006 byl za volební obvod Litoměřicko/Slánsko zvolen senátorem. Šest let působil v Senátu Parlamentu České republiky, kde proslul řadou tehdy kontroverzních návrhů, např. zákona o registrovaném partnerství či žaloby na prezidenta Václava Klause. Po ukončení mandátu se vrátil k práci duchovního. V letech 2014-2019 byl členem Rady Ústavu pro studium totalitních režimů.

V současnosti je dobrovolníkem a členem dozorčí rady Diakonie ČCE v Litoměřicích, kterou rovněž spoluzakládal. Ochotně se účastní besed a setkání se studenty i veřejností a zůstává tak aktivní ve veřejném prostoru.

